

Paul Cendrier

Alanya

Lulu Press Inc.

Copyright © Paul Cendrier. All rights reserved.

Εξώφυλλο & Γραφιστική επιμέλεια: Σοφία Λουκέρη

ISBN 978-0-244-69798-3

Ιούλιος 2018

“Η μύτη μου είναι μία θάλασσα με πολλά ψαράκια”

Μελίνα Α.

Errur non si muone

θλιβερές που είναι οι Κυριακές
όπως φοράνε κίτρινα και μωβ εμπριμέ
φουστάνια
όπως σου απλώνουν τα χέρια
όπως κρύβονται πίσω από ονόματα
διάφορα
και αλλάζουν και κρυφοκοιτάζουν
ν' άλλαζε κάτι...
θλιβερές που είναι οι Κυριακές
όταν φτιάχνουν χάρτες για χαμένους κι
άγνωστους
κι εμπαιθείς ταξιδιώτες
όταν σέρνονται σ' ένα χαμόγελο
και κυλιούνται σ' ένα απομεσήμερο
αλλάζει κάτι;
θλιβερές που είναι οι Κυριακές
τυλιγμένες σε σεντόνια γραμματοκιβώτια
πανιά για ωραίους εραστές
σε ψηλοτάβανα καφενεία που κροταλίζουν
μένουν πίσω στα νησιά τους
κι αφήνουν τη Γη να περιστρέφεται

Καλλιδρομίου

Δικιά μου

Μισοξαπλωμένη με το απόγευμα
ολόκληρο στην αγκαλιά της να
πληθαίνει το στήθος της

και η κοιλιά της να μαλακώνει
σκεπασμένη με μισό σεντόνι
σταχτί σαν μυρωδιά που σέρνεται

Λες και χτίστηκε πόλη
εκεί που έλειψε η γυναίκα

Ισάρ

Να 'ταν η Γέννεση
μία μικρή
φρικτή ερωτική ιστορία
ενός θεού
που αστάρωσε τον κόσμο

Τρύπα στο Φουστάνι

Ήταν ένα χαρτάκι στη μέσα τσέπη
να μην το πιάνω
μία απόδειξη
που έγγραφε με ολόμικρα γράμματα
“όμορφη σαν τρύπα στο φουστάνι της μάνας της”

Παρένθεση

Να πηγαίναμε με τα πόδια
Να γινόταν τόσο μικρή η πόλη
που να χωρούσε ανάμεσα στα χέρια μας
τίποτα ανάμεσα στο χέρι σου και το δικό μου
και να τους είχαμε ξεμάθει τους ανθρώπους

Σειρήνες

Αυτή ήταν ο χάρτης
της και η θάλασσά της
που της έφαγαν τον κόλο ναύτες
ξεκούμπωτοι πριν να 'ρθει η ώρα

Στο βράχο

Άσκηση ερήμου
το κρινάκι που ανοίγει
ανάστημα που υψώνεται
στον ουρανό
να μην είναι κανενός

Αλεξάνδρας

Θεραπαινίδα της μοδιστρικής των στριφωμάτων
ο θεούλης πάνω απ' την Αλεξάνδρας το πρωί
και το φεγγάρι μισό – με μιά γραμμή ολόισια

Ακέφαλο ποίημα

Όταν τόσο μου είχε λείπει
δεν ήμουν παρά μία νύχτα στο
Πεκίνο μία συνάντηση που
παρακάμφθηκε η εμμονή με το
κάστρο κι η αγαπημένη μου Πόλυ να
λιγοστεύει βυθιζόμενη στα τρίςβαθα
του κόσμου με μία μοίρα

να της κόβει στο τέλος το κεφάλι

Ακολουθία

Η γάστρα της οικουμένης θα συσπάται
καθόσον ομοίωμα θα καταλύει το πολίτευμά
της το ακριβό κι εκείνη ανάσκελα στην
ιδρωμένη πλάτη της θα στρέφει το λαιμό της
λαχταρώντας σιωπηλά κι απελπισμένα

να δεχτεί στο στόμα της το Λόγο εξ' ευωνύμων

Γινόταν γυναίκα στα μαλλιά της ο
Χρόνος φύτρωνε, άνθιζε, μαραινόταν

Μικρή ευλογία για την Έλλη

Δύο ημέρες έμεινε σε κοινή
θέα μεταλλικότατη η ιστορία
βαρίδι πάνω στο εισιτήριο μην
το πάρει ο αέρας
Το βράδυ γλυκό τέλη φθινοπώρου
Ωραίο το ύψος
και η ζωή εν βράχω ανάβλυση

Λαδιά

Μ' ένα “χοπ”
και αρμονικό οίστρο
μπαίνει – βγαίνει
και με βρίσκει σαν λεκέ από παγωτό
στο φανελάκι
και σαν επαναλαμβανόμενη λαδιά
στο κίτρινο σορτς

Κλιτικό Νέας

Τίποτα δεν έκανε άλλο Συγκροτημένος
πάντα στη γωνία αντανάκλαση του
μαρμάρου των καφενείων και των
λουστραρισμένων πάγκων

Πεθαμένη κόρη

Ήταν εκεί τρεις γλάστρες

“Προχώρα! Τι χαζεύεις;”

“Η μία πρέπει να είναι δική μου”

“Ασ' τα λόγια και προχώρα, λέμε!”

Για την Ιστορία του Πράγματος

Για την Ιστορία του Πράγματος
δείχνει να το πηγαίνει για βροχή
κι εδώ
ω, άξεστο μολύβι που αγάπησες την Σοφία
ω, μάνα που γνώριζες μόνο το κακό

Η αγέραςτος ψιχάλα

Αχ, ψυχή μου, η αγέραςτος ψιχάλα
και η ευωδία από το παράθυρο
Και το μικρό φουρνάκι στο μποστάνι
που περισσότερο δε θέλησε να υψωθεί

Προσομοίωση

Η κατεύθυνση κατά τις διαδρομές
αραιών επαρχιακών συγκοινωνιών
όσο διαρκεί η αναμονή στην στάση
μπροστά από υποτοσκανικά τοπία
πλήρη σιτηρών, κρομμύων, πεπονιών, ντομάτας
εκφράζεται κατά τον τρόπο παραγγελίας καφέ –
Μέτριος προς πικρός

Απάντηση

Μια πέρδεψις το έβγα του
Αυγούστου όπως φύσηξε κι ερήμωσε
– ποδοβολητό στην πλατεία

Περίγραμμα

Το ασταθές περίγραμμα
με κάρβουνο
οι πράσινες τέντες στα απέναντι μπαλκόνια
η τρύπα στο όρος Αιγάλεω
το παιδικό καρεκλάκι που στηρίζει τον καφέ
τα σύνεργα ηθικής διάρρηξης
πάνω στο τραπέζι –
ολόκληρες ημέρες

Γρατζουνιά

Να η γρατζουνιά στη μύτη που μού κανε ο σκύλος
και οι παλάμες μου που ξεφλουδίζουν από μέσα
Θα σου έλεγα και για το σκατόπαιδο που κυνηγούσε
και τρόμαζε το κουτάβι στο δρόμο
για την κουβέντα με τη μάνα μου - Να βρει
ψυχίατρο, να πάει
το σπυρί που βρήκα το πρωί δεξιά από το στόμα
και λίγο πιο κάτω
πώς βαριέμαι το φόρτωμα του αυτοκινήτου
τον τελευταίο καφέ στο καφενείο πριν
μεσημεριάσει
τη φασαρία που ξέμαθα
Σού τα γράφω

Μαικήνα

Πίσω από τ' αριστερό αυτί
που ξεραίνεται πιο συχνά το δέρμα
φάνηκε πόλη
και πέφτουν οι νιφάδες στην κλείδα
από κάτω

Τέκνον εμόν

Να κάθεται στον Υμηττό και να κοιτάζει
και σε πλατείες μ' ονόματα ανάξιων σονετογράφων
Σα ραντεβού στα λουλουδάδικα από πάνω
Και να χτυπά το στήθος του ο κόσμος
για το κεφαλαίο που του κλέψανε
Μια Αθηνά
μια ανηφόρα της μάνας της

Η γέφυρα

Όταν επιστρέψαμε
ξανάπαιρναν σιγά-σιγά τη θέση
τους τα κρεμασμένα πανιά
με τα κραυγαλέα γράμματα για τις τιμές-σοκ
στα ίδια χρώματα οπωσδήποτε
με τις σημαίες και τα λάβαρα
των περασμένων μηνών
του μεσοκαλόκαιρου και πέρα
και είχε ανοίξει στην κυκλοφορία
η επιπλέον γέφυρα
τη χρησιμότητα της οποίας κανένας
δε θα τολμούσε να αμφισβητήσει

Στάχτη

Σήμερα δε θα πιώ καφέ
Δε θ' ακούσω ερώτηση
δε θα δώσω παραγγελία
δε θα ευχαριστήσω
Ούτε μια λέξη
Θα καπνίζω μόνο
στο παραθυράκι της
κουζίνας υπεράνω όλων
εκείνων των περαστικών
των θαμώνων του ζαχαροπλαστείου
των αυτοκινήτων
και θα πετάω την στάχτη κάτω

Πρόταση

Όταν γίνουμε φίλοι
θα κάνουμε συμπαθητικούς
και μακρόπνοους περιπάτους
χωρίς επιρρήματα
και θα ασκούμε αφιλοκερδώς
και συγκολλητικά
τη μικρομπακαλική

Γιοκαρί Ντουντουλού

Και η νεαρή κυρία
έτοιμη σχεδόν
με τα λεπτά μπράτσα κολλημένα
πίσω από το πλαϊνό του στήθους της
τινάζει λίγο ακόμη πιπέρι στο πιάτο
σαν να διευθύνει κουαρτέτο
εγχόρδων υπαίθρια
στους κήπους του Palais Royal

Θηρεσίας κλίση

Δεμένη είσαι η Θηρεσία
πρηγές το όραμα του αγγέλου
με τα βρεγμένα πόδια

Τσίγκος

Αυτή η μικρή αθανασία ήταν
φτιαγμένη από τσίγκο κι από
κάτω σάπιζαν πεπόνια

Κύκνειος παράμεσος

Όλα καλά θα πάνε
αφού βρήκαμε
αρχοντικό να τρυπώσουμε
δίπλα σε ρέμα
μ' ασκούπιστο κήπο
και λίγη βροχή
με σχέδια στο πάτωμα από πλάκες

Ευγενής ακηδία

Ήταν τότε που το πρωί
φαινόταν ότι θ' αργούσε παραπάνω
να βραδιάσει
ότι θα είχε πιο πολλές ώρες η ημέρα
στα πάρκα με τις ξύλινες γέφυρες
πάνω από τα νερά με τους γυρίνους
με την ευγενή ακηδία των εκδρομών
και των άσπρων τραπεζιών κήπου

Κήπος στην Τοσκάνη

Θα ήθελα να την επιθυμήσεις σαν
να ήταν κήπος στην Τοσκάνη
με υποκίτρινες σκιάσεις και βραχάκια
δείγματα αναβαθμών
αναβλύζοντες κύπρους στη νεότητά τους
κι έναν κισσό να κρύβει τα πάντα
πίσω από μία ελαφριά μελαχρουνότητα

Γραμμή

Ένα ασήμαντο έπος τ' όνομά
μου στο στόμα της
– ακούστηκε παράξενο
Ανεπαρκές και κάπως ξένο

Τα πόδια του Π

Δώδεκα χρόνια έσκαβε
ανόητα υπερόπτης και οξυδερκής
χτυπούσε το Π με τη βαριά να
κοντύνει να χωθεί στο χώμα

Μία εργένισσα απέναντι
άναψε το φως της κουζίνας
και τράβηξε την κουρτίνα μη και την
δουν με το νυχτικό

Οι γέροι κάθισαν στις επτά και μισή στο πάτωμα
οκλαδόν σε μια κουρελού
μ' ένα τεράστιο ταπί στη μέση
και μπροστά τους πιάτα

Έσκαβε να μη φυτρώνει
τίποτα να σπάσουν τα πόδια
του να πέσει

Φτύνοντας σεμνύνομαι άνωθεν

Στην επικράτεια των ποδιών
μου εκεί είναι ο τόπος, η χώρα
η νοσταλγία
η θαυμάσια καταγωγή

Η κατά Σαχάρωφ σελήνη

Παρά την εκζήτηση παραμένει
ένα γαμοφέγγαρο χωρίς ούτε
μία σωστή καμπύλη

Απροσεξία

Ούτε λίστα για σ/μ
ούτε δήλωση μετάνοιας
ούτε διαθήκη
σ' εκείνο τον καφενέ
που κάτσαν τα παιδάκια
της δευτέρας
να κάνουν τα μαθήματά τους
υπό την επίβλεψη της νεαρής
τροφού με το απρόσεκτο στήθος

Αποστροφή / Θα έλεγες

Θα είναι όμορφη η πόλη

Το μπαλκονάκι το πρωί Το
φως που θ' αναβόσβηνε Κι
αυτή η αυλή

Θα σ' επισκέπτομαι

Κι εγώ θα σου 'λεγα:

Είναι τεμπέλα και παιδότροπος η πόλη
– μικρή
Αποστραμμένη

Δώρο

Ένα ανορθόγραφο ύψιλον
είναι ένας υποταγμένος σκύλος
που έπεσε στο έδαφος
και θεώρησε την κοιλιά του

Ακίνητο τραγούδι

Όταν περνάει σκούρο αυτοκίνητο από πίσω
περνάω το πλαστικό που έχει κολλήσει στον
κάδο για κορυδαλλό που φτερουγίζει μ' ένα
σκουλήκι στο στόμα
να ξεκολλήσει το πόδι του που πιάστηκε

Πατρική συμβολή

Έπρεπε να 'βλεπες τις 30
μοίρες της ευθείας της
ημισελήνου και πώς βαριά από
κάτω δυσκολευόταν να
κρατηθεί πάνω απ' το κάστρο

Κάτοπτρο

Άρση είναι το μήλο που
ξεφλουδίζει η μαμά
και κόβει φεγγαράκια να χωράνε
και τα κουκούτσια της τέμνουσας –
ένα γάμμα
ένα κάππα
ένα ταυ
Όλα σύμφωνα

Ενικός

Και το κορίτσι
με τη χούφτα στο στήθος
και τον σταθμό πίσω απ' την πλάτη
μ' ό,τι είχε προλάβει να πιάσει
λίγη άκρη από δάχτυλα μα και αέρα
και με μια γεύση αμυγδαλίτιδας
και καφέ στο στόμα
που δεν είχε νερώσει
Το θυμόταν ημέρες πτήσεων

Hoax

παρά τρίχαν της ασθeneίας επwάζονται
σκότη
καταλήλως άνευρα ως πειστικά
του ανευρίσματος

Πιάτσα

Θα είμαι κι εγώ εκεί
στο ξεκίνημα μιας εκφοράς
στα είκοσί της χρόνια
κι ύστερα θα βρω ένα ταξί
Το πρώτο στην σειρά

Από το ανατολικότερο σημείο σου γράφτηκες

Ομιλία

Το τραύμα είναι
τα άπλυτα πιάτα στο νεροχύτη
η δαχτυλιά στο παράθυρο
ο λεκές στο παντελόνι

Ανάθεμα

Ούτε σκυλιά ούτε υποσχέσεις
Μόνο ένας νεαρός που σάστισε
όταν άνοιξε η πόρτα
σταμάτησε να μαζεύει στη γραμμή τους
τις τρίχες των φρυδιών που πέταγαν
μπροστά από τον καθρέφτη και
αποχώρησε

Βήμα

Απέναντι από το βράχο
το δάχτυλο το λυγισμένο του Θεού
την κοιμωμένη στα νερά
και το φαιόχρονο των ερειπίων
οφείλει να γεννηθεί
μία καινούρια σκέψη

Dinçer

Ανέβηκε στο σπίτι
έκανε ντους
ξανακατέβηκε
φίλησε τη γυναίκα του
και πέθανε

Φορέας του όσο γραφόταν
και τίποτ' άλλο
το είχε κόψει το πολύ το κάπνισμα

Μπλαβής σαν την Ασία
του τις Κυριακές

Προσαρμογή

Βαρύς σαν τον καιρό
ή πατέρας ή γιος – Άλλο
δεν ήξερε να είναι
Κηπουρός ή βαρκάρης
ή αρμός διαστολής

Jazr o mad

Μάζεψε τα ρούχα κι άφησε
εκείνο το πανί το κόκκινο
να κρέμεται
να δείχνει το μέλλον
ποιανού είναι το μπαλκόνι
ποιος είναι μέσα
Ξαναμπήκε με την αγκαλιά γεμάτη
μην ξεγελαστεί

Μικρό κορίτσι

Μικρό κορίτσι – πόσο να 'ναι;
Την είδα από το κουζινάκι
με το μικρό παράθυρο προς τις
ταράτσες και τ' ανοιχτό ραδιόφωνο

Θεμιστοκλέους κι Ερεσσού

Κι ας βάραινε η γενιά σου δυο βήματα απ' τον
ήλιο κι ας στήναν ανδριάντες μου οι Πέρσες κι ας
είδαμε τους ανανήψαντες
κι ας μας γυρίζαν σκέψεις που δε θα πλήρωνε κανείς
για να διαβάσει –
πηγαίναμε σε ξενοδοχεία γιατί δεν είχαμε σπίτια

Αμετροέπεια

Φτιαγμένη με ελάσματα του Πικαμπιά
ετούτη η σχεδία
πόσο θα πήγαινε μακριά;
Ένα χαστούκι δρόμος είχε μείνει
να τραβηχτεί πιο πίσω η σελήνη
και μας εκαύλωνε λιγάκι και η βία

Έκπτωση

Δεν ξέρω ποια είστε
Κυρίως μία έκπτωση της
γλώσσας μία επιείκεια

Ανασκαφή

Δεν έχει σημασία τι λέει
ο εξανθρωπισμός του μέτρου
είναι Να – μύριζε όμορφα όταν
μπήκα ας πούμε

Θεμέλιο

Και αυτός
ο παρακείμενος λίθος της πλατείας το
γάρμπος της υπολόγιζε τη βροχή
εναγωνίως των αρμών

Putidus

Σημείο είναι οι αναμμένες ισοτιμίες
έξω από το ανταλλακτήριο
η συντομότερη ευθεία από το
ζαχαροπλαστείο στο δωμάτιο
η νεαρή επαγγελματία με το άσπρο
πουκάμισο κάτω από το κόκκινο πουλόβερ το
φαρμακείο που προσπερνιέται
το πακέτο τα τσιγάρα που θα
ακουμπήσω στο ψευδομάρμαρο του
νιπτήρα

Ίντριγκα Ι

Δεν πολιτεύθηκε με πραξικόπημα
το καλοκαίρι
Δεν ήταν σύντομη παροδική νεότητα
Στους δρόμους της Αβάνας βγήκαμε
το πρώτο βράδυ, θυμάσαι; Ίδρωνες

Concern

Το σπουδαιότατο πείραμα της πρόσκρουσης
που έλαβε χώρα στου Ζωγράφου
η επιτάχυνση
τα σωματίδια που συγκρούστηκαν
κι ένα κύμα που τάραξε το οδόστρωμα

Μάθηση

Αγαπιόμαστε με ελαφρά πατήματα στο πάτωμα
το μεσημέρι
τις ώρες κοινής ησυχίας
με την κατάληψη μίας γωνίας του καναπέ
με ορθές πάντα γωνίες πάνω στο τραπέζι
και ίσες αποστάσεις
με όλη μας την προσοχή μην πέσουν ψίχουλα
με καθαρά ρούχα
καλοδιπλωμένα στο συρτάρι
τακτοποιημένα κατά χρώμα
Αγαπιόμαστε με τα ψιλά που πέσαν στο δρόμο

Ηδυσμένω λόγω

Ο Μπρουνελέσκι του καιρού του
θ' αναζητούσε μία νέα προοπτική
στο Τροκαντερό απαλλαγμένη
ίσως από τη διαφορά
της τιμής του καφέ από καφέ σε
καφέ κρυφομυρίζοντας μία πράσινη
ζακέτα στο κουτί της με τόση
διάκριση Να μύριζε σαν σύννεφο
από βανίλια η νέα μοναδική
προοπτική Κανείς δε θα τον πρόσεχε
θα ήταν ένα πείραμα

Κατά τύχη

Όμορφα που περνάει κατά τύχη ένας φίλος

στη νοηματική

και τον σταματάς

Όμορφα που μαλώνεις

Με πόση ευθύτητα

Όμορφα που φιλιώνεις

Όμορφα που ζητάς την προσοχή από το πλάι

Με πόση ευγένεια

Plus-de-jouir

Τι άλλο να έλεγε γι' αυτή;
Είχε ένα πολύ άδειο
πρόσωπο που δε θα
ντρόπιαζε ποτέ τα γυαλιά της

Εγκύκλιος

Δόξα στον εν που ενεγράφη
στη μειοψηφία των ηδονών ανεργάτιστος

Rendez-vous

Έτσι να μένουμε πιστοί
σαν πευκοβελόνες
και δυόσμος στα δάχτυλα

Άλλη ιστορία δεν ήξερε αυτός ο άντρας

Ήταν και κάποιοι που θαύμαζαν πτηνά
και χώνονταν σε κάτι υπόγεια να δουν
πώς στοιβάζονταν ανελέητες κοκορομαχίες
με τα μαξιλάρια χιλιάδων Δουλτσινέων
παραμάσχαλα
κρυφίως και εξ' αρπαγής
να τα γεμίσουν με τα πούπουλα που
ξέπεφταν και να τα ξαποστείλουν πίσω στις
αγαπημένες τους

Απονενοημένως του Ελλησπόντου

Εμένα η Μελίνα μου
ήταν μια βράχνα
Εκπεσόν αγγελουδάκι
που ξύστηκε στο δρόμο

Πληρότητα

Ήταν ένας κουβάς που γέμισε
Δεν έχει σημασία
Πλήρης δεν είχε να παίρνει
από πουθενά
και με τα γέλια στέγνωσε ο καιρός

Να θυμάσαι

Αφήνουν δαχτυλιές στον κόσμο
οι επισκέψεις
και μαζεύονται
και θολώνει

Τρίτη πρωί

Με τόσα σημάδια θα χω να μαντεύω
κορίτσια με όπλα
Ιππολύτες ζωσμένες εκρηκτικά
επιθυμητικούς ευκάλυπτους
και δέντρα αστόλιστα
στη γωνία
και τη βεράντα με λίγη λιακάδα το μεσημέρι
για να λέω σοφίες για τη γυναίκα
ως σύμπτωμα ταλαιπωρημένης μέσης
και τη χορτοφαγία ως επέμβαση
αφαίρεσης άγχους

Άνευ όρων

Κι ετούτη εδώ τη γραμμή να
προσκυνούσε – μονάχα –
ο ίδιος Μαγιακόφσκι να 'πεφτε στα γόνατα
στα τέσσερα ακόμη λυσσασμένη σκύλα
μεσ' στο μεσημέρι και σαν ανέραστη γάτα
να τρίβει τον κώλο του στο πάτωμα
τίποτα δε θ' άλλαζε

Κοσμολογική σταθερά

Στέρηση είναι και η μουσική
και οι εικόνες –
Τόσος ο κόσμος
Αρχιτεκτονική χηρεία εν προκειμένω
χωρίς σωρό συζύγου
μόνο με γυναίκα με επισφαλή κότσο
να κάθεται στα μαύρα
πριν την άμμο
να πίνει καφέ στο έρμα της θαλάσσης

Συνεπεία

Όμως εγώ υποψιάζομαι ότι
ο κόσμος πέφτει
και τραβιέται, επιμηκύνεται
και ότι πιθανώς η βαρύτητα
απλά αναδύεται
ως νυχτερίδα των εξισώσεων

Hermann

Από καύλα μισούν οι σκλάβοι
και σ' άλλες γλώσσες
οι μητέρες των φωνηέντων

Ερχόμενος

Έπειτα είπε ότι αυτή η μεγάλη λιακάδα σήμερα
ανήκει στους άλλους
και ντράπηκα για τη φτώχεια μου
και για τις σιδερόβεργες
που μάζευαν ρινίσματα όπως τις
έσερνα ερχόμενος

Τέντες

Κι αυτές απέναντι
η γκρι, η ροζ, η μπεζ, η άσπρη
με το μισό κόκκινο πρόσωπο
κάθε που πλενόντουσαν
έβγαινε ο ήλιος κι έδειχνε
επάνω τους καθαρός λίγο πιο
καθαρός
κι αυτές λίγο λιγότερο άσχημες
Ξεφλούδιζαν τα μούτρα και οι
ιστορίες τους μέσ' στο χειμώνα κάτω
απ' τις τέντες

Ευγένεια

Ένα κορίτσι τα κατάφερνε
μέχρι τις Δευτέρες και δεν
εμφανιζόταν
Κι από την Τρίτη άρχιζε πάλι
Χτυπούσε την πόρτα κι άνοιγε
χωρίς να περιμένει να λάβει άδεια

Όμορφα χέρια

Μπράτσα, ολόκληρα χέρια, καρποί
“Όμορφα ήταν” έλεγε
και παραδίπλα μια γριά
μισοψιθύριζε
“Ξένος είναι, άστονε”

Φτέρνισμα

Από μια μικρή πληγή
στην άκρη της μύτης
έτρεχε νερό –
πηγή της θάλασσας
που απεργάζεται κύματα

Ψευδολόγιο

Φάνηκε ο ήλιος
ανυψούμενος κρυστάλλινη
κωλοτρυπίδα που τρεμόπαιζε

Κι όποιος πήρε μάτι
και του μπήκε η ιδέα
έπεσε στην κούπα του καφέ
του και κολυμπούσε πέρα δώθε
ψαράκι κανονικό

Κάρτα

Το όλο του μπαμπά
είναι μία υποδοχή στον
τοίχο δίπλα στην πόρτα που
δέχεται τα κλειδιά για ν'
ανάψει το φως

Φιλοφρόνηση

Τ' αλλάξαμε το πρόγραμμά μας σήμερα
έγινε ένας δίδυμος με τον πατέρα του
να μοιράζονται δυό στήθη
χωρέσανε
και μετά μια πρόβα ήταν μόνο
δοκιμή
αν έφερναν δυο χέρια χωρίς σκέψη
στο κεφάλι θα γνώριζαν
πως καλύτερα να μείνει κλειστή η
μπαλκονόπορτα
γιατί η απόσταση ήταν μεγάλη
και βαριά θα της έπεφτε η
φιλοφρόνηση της Γης

Κλειδιά από μέσα

Κάλπαζε στις κούνιες
απαστρέπτουσα η αγωνία
και ήταν εκεί τα πλάτη της Γης
σαν σπίτι
μικρό και ξύλινο

Γκερνίκα

Αποτύγγανε εξαιρετικά ο Πικάσο
Σαν το κορίτσι που φάνηκε στον τέταρτο
να χορεύει για να διασκεδάσει
το βάσανο των γονιών του που κοίταζαν
την στιγμή που την έπιασε το μάτι ενός
μεσήλικου κυρίου
που προχωρούσε εκείνη την ώρα
κάτω απ' το παράθυρό τους
και χαμογέλασε
Όχι για την άγαρμπη κι ατρόμητη
μικρή Θυμήθηκε πως σε λίγο καιρό σ'
αυτό το σημείο
για λίγες ημέρες θα μυρίζουν οι πορτοκαλιές
κι ότι εκείνου από εκεί θα είναι πάλι ο δρόμος του

Αλάτι

Όταν ξεχνιόταν
ξυπνούσε μ' αλάτια στα μάγουλα
Και το μαξιλάρι
και τα μαλλιά λίγο βρεγμένα

ΊΟκτώ και τριάντα

Κάτω από την στέγη του νεοκλασσικού
οι οδόντες
κι όσο χωράει να μπει
απ' το παραθυράκι της
κουζίνας ένα καδράκι πόλη

Επτά

Μέχρι το επτά ξέρει να μετράει η ψυχή μου

Και μετά;

Και μετά οι εξισώσεις αρχίζουν να δίνουν ανόητες
απαντήσεις

Σεπτέμβρη

Κλεινόταν ολόκληρη κάτω απ' το
πάπλωμα μ' ένα μικρό άνοιγμα γύρω απ'
τη μύτη και ήθελε τότε να τη λένε Eylül

Οι κόρες

Οι κόρες ευθύνονται
για τα ρούχα των γιαγιάδων
Αυτές πάνε σε μαγαζιά με μεγάλες πόρτες
και τους τα παίρνουν γι' αντίδωρο
για το ξύλο που τους έριξαν
να μεταλάβουν κι αυτές
αφού δεν κατάλαβαν
και σέρνουν μαζί και τις εγγονές
να βλέπουν και να μαθαίνουν

Πόρτες Περσίδων

Έξω από τις πόρτες των Περσίδων
κρέμονται πάντα κλειδιά
και κάτω από τα λιγνά τους φορέματα
πιάνουν με το μυαλό τους
δυσάρεστες μυρωδιές που δε γνωρίζουν
και καίνε ξύλινα αρώματα
για να τις διώξουν

Υπόμνημα

Από τη δύση να μπαίνεις στην
πόλη να χαμηλώνει το κάστρο
κι έπειτα να βλέπεις κομματάκι κομματάκι
ανάμεσα από τα κτίρια
και στο τέλος μερικών δρόμων
λίγα από τα τείχη
έναν – δυό πύργους
κι όταν ανοίγεις τα παράθυρα
πριν ξεκλειδώσεις πριν μπεις
στο δωμάτιο να παύεις λιγάκι

Κλαυσίγελως

Πρηνής η Θηρεσία
πώς να 'ξερε τα νύχια των
κύκνων πού είχαν βουτήξει;
Έκλεινε τα μάτια και ήλπιζε

Extrapolation

εκεί που ήταν αυτό
εγώ θα ράβω τα ρούχα μου μόνος μου

θ' ανοίγει η πόρτα του λεωφορείου και
θα μπαίνει η μυρωδιά σαν επιβάτης

θα χαζεύω τα φαρμακεία
και τα μαγαζιά με τις γύψινες διακοσμήσεις

θα επαναλαμβάνω τις πορτοκαλιές
σε εικοσιτέσσερα άδεια ράφια

θα διαρκεί όλο και πιο λίγες ημέρες

Πλην της εν Αθήναις

Όποιος δε χωρούσε στο Παρίσι το '58
θα έφτανε μέσω Πράγας στο
Βερολίνο Στο Λονδίνο, ίσως
Στο κορίτσι με τα δάχτυλα άρεσε έτσι κι αλλιώς
όταν έβρεχε
Τόσο της άρεσε η βροχή
Φορούσε το αδιάβροχό της κι έβγαινε στο δρόμο
Σκεφτόταν ενδεχομένως ότι τη φωνάζει κάποιος
και γυρνούσε
“ Jeanne! ”
Τόσο της άρεσε η βροχή
πλην της εν Αθήναις
Θα έφευγε, όμως, ούτως ή άλλως

ΤΙΠΟΤΕΩ - ΤΙΠΟΤΩ

Πιο πολύ από τον καφέ
μου τα τσιγάρα μου το
κάστρο μου

Πιο πολύ από τη μικρούλα πόλη Πιο
πολύ από τ' αφανή της γλώσσας

Έστω καλοκαίρι

Κι όλα αυτά
τα μακρουλά γυάλινα σπίτια
εχθρά στημένα στη θάλασσα
κάτι θα υπόσχονται κι αυτά

Πίσω απ' το λόφο

Απέστρεψε το βλέμμα από τα σύννεφα
στα βορινά
και με το τσιγάρο στα δάχτυλα
μάντεψε τα Εξάρχεια
πίσω απ' το λόφο
Όμορφη, όμορφη, όμορφη

Θυμάμαι την Κυριακή

Ευλογία για την σκέψη των ποδιών
η διαρροή του σωλήνα στο πάτωμα της κουζίνας

Οχυρό

Δεν υπάρχει αναίμακτη
Γεωγραφία Ένα ολόκληρο
μάθημα επί ένα ολόκληρο
εξάμηνο από θλίψη

Κουζίνα

Μετά το τσιγάρο
έμεινε ανοιχτό μέχρι το πρωί
το παράθυρο
λες κι ήταν καλοκαίρι
από αμέλεια

Στάση

Ντροπαλά μακραίνουν τα νύχια
κοντά στο τέλος του μήνα
και τα κρύβουν στο μάγουλο
μέσα στις παλάμες
πίσω από χαρτιά με αμηχανία
σαν τα κορίτσια που μάκρυναν απότομα
σαν ξαφνική αύξηση του στήθους
όλα αναπάντεχα, αφάνταστα, κοροϊδευτικά
και κυρίως τα χέρια τους
που δε γνωρίζουν ακρίβεια
που δεν ξέρουν πού ακριβώς να σταθούν

Χώρα

Οι ρόγες της σκισμένα μαστιχόδεντρα
και τον Οκτώβρη
στην πλάτη της δέρνουν ελιές και τις τινάζουν
και έπειτα τις κατουρούν

Παθήματα

Όμως κι αυτός αναρωτιόταν διαρκώς
στημένος στο παράθυρο σα για τσιγάρο
στους αγκώνες
αν αμισθί ανθίζουν οι πορτοκαλιές
και οι εισπνοές σπουδαστικές και ζαλισμένες
μία μία
και χώραγε τη μια παλάμη μέσα στην άλλη

Οι τραγουδιστές

Ξεκίνησαν ν' ακούγονται οι
τραγουδιστές των αυλών των
ξενοδοχείων κι ας πέρασε κρύος ο
χειμώνας και φάνηκε χιόνι για πρώτη
φορά πίσω απ' την πόλη στις κορφές
Παλιοί άνθρωποι κι αυτοί θλιβεροί
λιγάκι παλιοί τουρίστες που δεν είχαν να
γυρίσουν είπαν πως αγάπησαν την πόλη
κι έμειναν

να τραγουδούν στις αυλές των ξενοδοχείων
μεταξύ άλλων αμοιβόμενοι
και να συναντούν περαστικούς συντοπίτες τους
να τους λεν πόσο ήσυχα είναι εδώ
το χειμώνα
και πόσο καταδεχτικά
Δεν είναι νωρίς
Απρίλης είναι πια για όλους

ω

Όσοι συμπάθησαν πολύ τους
αριθμούς θα ξέρουν πως το ωμέγα
είναι θέση μετά θάνατον που ξέπεσε
στο αλφάβητο

Ριζά του δύο

Νηφάλια και μεθυστική
η Κυριακή
θέλει συμβεί ως μη οφείλει
σαν αερόστατο
σαν αντιστοίχιση ρητών
σαν ξυπνητήρι στις τρεις
σαν τσιγάρο

Οι παρελάσεις των φτωχών

Έμπλεκε η μουσική με τον εκσκαφέα
που μπάζωνε το ρεματάκι στην περίμετρο
και με τα μισοτράγουδα των φοιτητών
που έλεγαν για τα παπούτσια που θα φορέσουν
να πάνε σε νέες ημέρες μεγαλειώδεις

Φακίδες

Ο αναπτήρας μου είναι στρογγυλός
σαν δύο ενωμένοι σωλήνες ο ένας
λίγο παχύτερος από τον άλλο κι έχει
θαυμάσιο χρώμα λίγο πριν από το
μαύρο
ένα μαύρο ρακένδυτο και
στιγματικό όχι από ποιητικότητα
αλλά σαν να έχει φακίδες

Baisers d'Andalousie I

Μετάφραση του είναι
η επιμήκυνση των νυχιών, έλεγε
ίσως από συναίσθηση της γελοιότητας

Baisers d'Andalousie II

Je me souviens que des baisers d'Andalousie
κι αυτά τα δύο τριαντάφυλλα
που κρέμονται ανάποδα στη βιβλιοθήκη

Αμφιμονοσήμαντο

Γάτα. Λοιπόν, είναι το υπεροπτικό
σημαίνον που επιπλέει αυστηρά δομημένο
και εσαεί αμετάφραστο και μη-
αναπαραστατικό Γάτα είναι σαν νότα

Βαμμένα δάχτυλα

Εκεί, κατά του Αγίου Γεωργίου
με τα βαμμένα και ανύπαντρα δάχτυλα
φαινόταν ότι μένει κι άλλο για το καλοκαίρι
παρά την αληθοφάνεια του φωτός

Sapio

Πού και πού θέλω να σου θυμίζω
ότι είμαι άσχημος
με αυτό το μεσήλικο λαιμό
και τη λακούβα δίπλα από το φρύδι

Είδος

Δύο απανωτά τσιγάρα
σε μία ένδοξη κρυψώνα
εν είδει μπάνιου
και ένα δίκαιο κάστρο πάνω
σ' έναν πράσινο βράχο εν
είδει χαράς

Προαυλίστηκα
με τη ζωή άσπρη στο κρεβάτι να
περιαυτολογεί και ήταν για λίγο μία ευλογία

Σελίδα

Να σε κοιτάζω ξαπλωμένη σαν
σελίδα επάνω στο γραφείο
σαν διατριβή που θα γινόταν κάποτε σπουδαία
μεσ' στο συρτάρι με τα εσώρουχα
σαν σημειώσεις αναγνώσεων
στο κομοδίνο ή επάνω στο κρεβάτι

Νωρίς

Ευφυέστατο να αρχαιολογείς οσφραϊνόμενος
όπως στη μικρή πόλη με τις πορτοκαλιές
και τις συχνές στάσεις των λεωφορείων
όπου τα ευχάριστα
ανακοινώνονται πάντα χαμηλόφωνα
και μόνο τα ροδάκια από τις βαλίτσες των
αναχωρούντων
ακούγονται να βλαστημούν το ξημέρωμα

Εζάν

Στα ζαχαροπλαστεία και τα φαγάδικα των μεσόδων
τα μεγάφωνα κλείνουν
σταματούν οι μουσικές στην πρόσκληση του βλάκα
που βγαίνει εκεί ψηλά και φωνάζει τα παιδάκια
να έρθουν να παίξουν στο σπίτι του
αλλά κανένα τους δεν πάει
γιατί ο βλάκας δεν πλένεται ποτέ και βρωμάει

Περγαμόντο

Γιατί είναι πολύ δύσκολη η
Γη κι έχει μία συννεφιά
σήμερα που δε μνησικακεί
και μια γεύση περγαμόντου στο στόμα

Ξενοδοχείο διαμερισμάτων

Σαν μύτη που δείχνει παχιά ενώ δεν είναι
η εικοσιπεντάμετρη λεωφόρος
με τ' αυτοκίνητα που φορτώθηκαν σημαίες
και τ' αγοράκια ντυμένα παπαγάλους
μετά την περιτομή
να προεξέχουν απ' τις οροφές
Κι αφού κανείς δεν ήξερε να πει
πώς της βγήκε τ' όνομα
και πειστικά θα έχω λείψει όσο όφειλα
θα γυρίσω στο ξενοδοχείο
διαμερισμάτων απ' την πάροδο

Ίντριγκα II

Να με φιλήσεις μεθυσμένη
να έχεις μία γεύση από αλκοόλ
να σου φάω τη μυρωδιά από το στόμα

Πόλη

Δεν τον σαγήνευσε η
πόλη δεν τον ξελόγιασε
και θύμωνε με όποιον την είχε
αγαπήσει σαν προδοσία το βλεπε και
ακρισία σαν επιπολαιότητα
Στριφνή γριά με μυρωδιά βαριά κι
ανυπολόγιστη δεν άφηνε χαλίκια στην αυλή κι
ούτε λόγος για βότσαλα
μόνο ένας ζυγός στολιζόταν μπροστά στην πόρτα

Λαιμός

Σκληρή και άτεγκτη η αρχιτεκτονική ηθική
των μονόχρωμων
δεν συγχωρεί περιττούς αριθμούς

Επιθύμησα

Ένα παχύ παχύ λεπτό της ώρας
το ένα εξηκοστό μίας ωραίας αδιαφορίας με
τη μύτη μέσα σ' ένα μπλε πακέτο τσιγάρα

Γιβραλτάρ

Θα έμοιαζε το σώμα
εκείνο με των Περσίδων
όπως σηκώνονται στις μύτες των ποδιών
να τραβήξουν το πρωί τις κουρτίνες
και τεντώνονται με το χέρι ψηλά
να πιάσουν μια χούφτα ύφασμα
να στενάξει η μέση τους
με την πόρτα πίσω τους ανοιχτή
για να φανούν
είσοδοι σωστές προς τη Μεσόγειο
Το έλεγαν Γιβραλτάρ το σώμα εκείνο

Η προθυμία των αργιών

Αργία σήμερα

Κάποια κορίτσια περιφέρουν περήφανα τα στήθη τους από νωρίς στους δρόμους και τις κρατούν οι μητέρες τους από το χέρι κι άλλα επάνω στα ποδήλατά τους Λίγη ψύχρα μόνο δεν ταίριαζε

Μία ημέρα

Ήταν κάποτε μία ημέρα
αμφιδέξια με το ζόρι
με το αριστερό χέρι φασκιωμένο
για να βρέχει όταν ήθελε με το
δεξί κι όλο μουρμούριζε
ότι στη Duar Nevez έχει πάντα λιακάδα
και το γρασίδι φυτρώνει κίτρινο απ' την αρχή

Μείζων προστακτική

“Δέχομαι” είπε

και το καρφίτωσε στο στόμα του καλού της

κάτω από τη γλώσσα

να το ανεβάζει και να το μασουλάει όποτε θέλει

Κι έπειτα συνέχισε να καρφίτσώνει φώτα σε πέτα

φωτάκια, λαμπιόνια

κάστρα σε βράχους υποκίτρινα

Κομήτης

Ήταν ο τρόπος της να μην πλανάται
και να έλεγε χρόνια αργότερα
“Χεσ' τις τροχιές, μόνο τα φιλιά θυμάμαι”

Κουτί παραπόνων

Θα μείνουμε να περιμένουμε ν' ανοίξει ο καιρός
μήπως βουτήξουμε εν τέλει
παρά τη φτώχεια του πρωινού
τις κακές υπηρεσίες
την στέγη που στάζει στα μαξιλάρια
την ενόχληση από τις φωνές
τα τσιγάρα που θα τελειώσουν
σύντομα Πώς ν' αναβάλεις, όμως;
Ήταν ήδη πληρωμένο αυτό το ταξίδι έτσι κι
αλλιώς και δύσκολος ο δρόμος να έρθουμε

Ξυραφάκι

Δε μου φτάνει το βάθος της θαλάσσης
Η επικαιρότητά της μου
χρειάζεται Να είναι ρήμα

Κακόηχο

Πόσο μακριά να είναι πια ο βράχος
πράσινος
οι δάφνες
κι αν πίσω απ' τα τζιτζίκια
είναι η φωνή ενός καστράτου που σκιρτά
ή το νερό που βρίζει κι ειρωνεύεται

Ένα κορίτσι

Ήταν ένα κορίτσι
που ήξερε από ποδήλατα κι
εκρηκτικά που λίγο σκόνταφτε που
μύριζε όμορφα
και σκαρφάλωνε σε καμινάδες
που μελετούσε τη βαρύτητα από ψηλά
με τούβλα σε οροφές αυτοκινήτων
που ο εμπρησμός τής ήταν πάντα κυριολεξία
και χάριζε υφάσματα απ' τα μαλλιά

Γελοίος θάνατος

Ευχήθηκε ένα θάνατο γελοίο και χορταστικό
και βλοσυρό όσο ταίριαζε
Να φούσκωνε η κοιλιά και να φούσκωνε
και να 'σκαγε
να λέρωνε ό,τι δεν έφτασε ν' αγγίξει

Γράψε με

Δύο παχιές ρωσίδες γριές στο άλλο τραπεζάκι
ξανθές μυρίζουν λεμόνι
Ένας γέρος στο μπροστινό έφαγε μισό παγωτό
και φόρεσε το ψαθάκι του
Σηκώθηκε και έχωσε το πορτοφόλι του
στην πίσω τσέπη
Μία βρεγμένη κηλίδα στη μπλούζα
επιμένει
“Ίδρώτας σου είμαι – Να είσαι για μένα”

Κόρη

Πώς το ήξερε τόσο μικρό
κορίτσι να γείρει το μπουκάλι να
πέσει νερό στο χέρι
να βρέξει το πρόσωπο και τα μαλλιά;

Κληρονομιά

Τόσα φωνήεντα σπαταλήθηκαν στον Κορινθιακό
κι εσύ κοιτούσες από το μπαλκόνι για τα
δελφίνια που ρίζαν, λέει, να φαν τις τσούχτρες

Οδός Ιατρού

Μια via dolorosa η οδός Ιατρού Κακάτση
με ελιές στο βάθος
που κλείνει το βράδυ στις οκτώ
πριν σκοτεινιάσει

Απαλότητα

Δυό γέροι όλοι κι όλοι
ξεμείναν το μεσημέρι στην πλατεία
κάτω απ' τον πλάτανο
να πίνουν τσίπουρο στην κάψα
Ερωτικά καπνίζαν τα τσιγάρα τους
και κακολογούσαν τις γυναίκες τους
στ' αρβανίτικα

Δια νεύματος

Ένα μικρό κορίτσι ψάχνει πρίζα να φορτίσει
και χασκογελάει κάθε τόσο απότομα
ένα κοτσάνι μαραίνεται επάνω σ' ένα τραπεζάκι
κολλημένο στον τοίχο
ένα λάστιχο στάζει για ώρες στη ρίζα του
δέντρου Παράφωνα πού και πού ένα αυτοκίνητο
Μία κυρία τρώει παγωτό ελλείψει πελατών λόγω
ώρας

Κανείς δε θα φανταζόταν τόσο πράσινο εκεί
πριν είκοσι χρόνια
και ο προαυλισμός κρατάει ένα μεσημέρι
μαζί με τα αναρτημένα
δρομολόγια Απέναντι η στάση

Ένας κοντοπόδαρος σκύλος
σηκώνεται από την σκιά

Kino-Pravda

Τι όμορφα που βρίζει η καλή
μου τι όμορφη που είναι
καθώς ξυρίζει τα μουστάκια του πατερούλη
κάτω απ' το τραπέζι
ισιώνοντας χωράφια με τα τανκς του εχθρού
για να γίνουν αεροδρόμια
πατώντας το χώμα με τους αστραγάλους
μιας πορτοκαλιάς

Ποδάγρα για χέρια

Χρειάζονται πρησμένα δάχτυλα
απ' το πολλαπλό του έρωτα το άπαξ
για να κρατηθεί ένα ταψί ψηλά στον ουρανό

Ημέρες της Τοσκάνης

Πόσες να ήταν οι ημέρες της Τοσκάνης;
Και έπειτα στη Βοιωτία
οι ανεπρόκοπες του Αυγούστου
χωρίς κάστρα, χωρίς τέντες
κάτω από τις τραγιάσκες των
μαικήνων της νεότευκτης πλατείας
περιμένουν τσίγκινες την άφιξη ενός Nerozzo Pitti

Άρμωση Λουδοβίκου Βίγκενστάιν

Πόσες συλλαβές

πόσα κομμάτια λέξεις αθεράπευτα

ανάρμωστα

πίσω από τη ροδόχρου της σελήνης την ακμή

Ημέρες Περσείδων

Σαν ψείρες απ' τα μούσια του Κροπότκιν
του γέρου γεωγράφου
πεινασμένες για μαλλιά κοριτσίστικα
απαλά
πάνω από την ωχρή Αθήνα

Φανοστάτης

Ποιο μπλε σ' είχε τυλίξει στη Δουνκέρκη
και τα μαλλιά σου ξέφευγαν σαν να κοιμόσουν
Θα 'ταν ξημέρωμα και θα 'σουν κουρασμένη

Ειδικό Ληξιαρχείο

Στο Ειδικό Ληξιαρχείο
της οδού Μητροπόλεως
οι χάρτες στους τοίχους είναι αγιογραφημένοι
από τα χέρια ερασιτεχνών
πρώην ναυτικών
γεννημένων στην αλλοδαπή
χωρίς στοιχεία
που μπερδεύτηκαν στα ρεύματα
κι επέστρεψαν μετά
σε μια θέση γραφείου
όσο μπορούσαν
από ευγνωμοσύνη

